

statninger for den tilfældige Medhjælp og for Husgerningspersonale i det hele ikke stod i noget Forhold til de for disse Personer betalte Præmier. I denne Henseende skal det oplyses, at ifølge Arbejderforsikrings-Raadets Beretning for 1922—23 androg Præmierne i Tiden fra 1. April 1917 til 31. Juli 1920 for Husholdninger uden fast Tjenestepige eller lign., men med periodisk og tilfældig Medhjælp 253 149 Kr. og samtlige Udgifter for Selskaberne kun 22 886 Kr., medens Præmierne for andre Husholdninger med indendørs Personale udgjorde 1 128 614 Kr. med en Udgift af 254 096 Kr.

Indenrigsministeriet anmodede derfor i Sommeren 1922 Arbejderforsikrings-Raadet om at tage hele denne Side af Forsikringen op til Overvejelse, og som det vil ses af Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 4947), har Raadet dels forhandlet med Selskaberne om en Nedsættelse af Præmierne, dels overvejet, hvilke Ændringer der burde indføres i Loven paa dette Punkt. Da Præmierne efterhaanden maatte antages at være gaaet ret stærkt ned, har Raadet dog ikke fundet tilstrækkelig Grund til at fremkomme med noget Forslag, idet et saadant maatte betegne et Brud med de i Loven fastlagte Principper.

Ministeriet kan imidlertid ikke underkende Berettigelsen af en Del af den fremkomne Kritik, og man har derfor ved en Omformulering af de to heromhandlede Paragraffer foreslaaet gennemført en Ordning, hvorefter den tilfældige og forbigaaende Medhjælp, der beskæftiges højst 50 Dage aarlig i Husholdninger, hvor der ikke desuden beskæftiges forsikringspligtig Medhjælp, undtages fra Arbejdsgivernes almindelige Forsikring, saaledes at Udgifter i denne Henseende udredes forskudsvis af Arbejderforsikrings-Raadet og lignedes paa de anerkendte Selskaber i Overensstemmelse med Reglerne i Lovens § 21. Ved Beregningen af de 50 Dage om Aaret vil det komme an paa det faktiske Dageantal, i hvilket der har været arbejdet, uden Hensyn til, hvor lang Arbejdstiden paa de enkelte Dage har været. Den foreslaaede Ordning vil ikke gribe ind i Reglerne om Bidrag til Invalideforsikringsfonden og Arbejdsløshedsfonden, idet der ikke for de undtagne Personers Vedkommende betaales Bidrag til disse to Institutioner.

ad § 52.

Tilføjjelsen tilsigter kun en Tydeliggørelse.

ad § 53.

I den gældende Lovs § 53 er der som Betingelse for Adgangen til at tegne frivillig Forsikring fastsat forskellige Indtægtsgrænser. Disse foreslaas nu strøgne, og som Begrundelse herfor henvises til Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 4959).

ad 7de Kapitel.

Under Henvisning til den under 8. Marts 1920 af Folketingets Udvalg afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 205 af 6. Juli 1916 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, se Rigsdagstidende 1919—20, Tillæg B., Sp. 1158, har Ministeriet anset det rigtigt at fremkomme med Forslag til endelig Ordning af de Spørgsmaal, som Gang paa Gang er rejst fra Fiskernes Repræsentanter, navnlig med Hensyn til Aarslønnens Fastsættelse og Spørgsmaalet om at samle alle Skibe, som beskæftiges i Fiskeriets Tjeneste, hos samme Forbund. Fiskernes Ønsker med Hensyn til det første Spørgsmaal er imødekommet ved Bestemmelserne i § 41, 4de Stykke, hvorefter Erstatningerne til Partfiskerne beregnes efter samme Regler som Erstatningerne til Fiskere, der driver deres Erhverv for egen Risiko.

Idet man angaaende dette og de andre af Fiskerne rejste Spørgsmaal henviser til Raadets Skrivelse (Bilag 1, Sp. 4955) skal man udtale, at Ministeriet er enig i det i Skrivelsen anførte, at Spørgsmaalet om at samle al Ulykkesforsikring vedrørende Fiskeriet bedst og som det skønnes mest forsvarligt kan løses ved at sammenslutte de to hidtil virkende Forsikringsforbund.

Ministeriet har derfor udarbejdet de i saa Henseende nødvendige Ændringer, og Reglerne vedrørende Søfart og Fiskeri findes samlede i Lovforslagets Kapitel 7. Alle de til dette Kapitel foreslaaede Ændringer med Undtagelse af de nedenfor særlig nævnte refererer sig til denne Sammenslutning.

ad § 55.

Ændringen, der er foretaget efter Samraad med Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, er foranlediget ved den nye Sømandslov, som traadte i Kraft den 1. Januar 1924.

ad § 60.

I den gældende Lovs § 60 kan der ved Fastsættelsen af Værdien af Kost og Logi om Bord sondres mellem Damp- og Sejl-skibe. Denne Sondring foreslaas slettet og